

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

evanescebat, & Christus in pristina servi forma apparebat.

Unde pater, nullum in hoc mundo gaudium esse perpetuum, sed mox interrumpi Christus in sinu Patris cœlestis, nil nisi gaudium & lætitiā habuit: sed simulac in hunc mundum venit, mœror comes ejus fuit. Et quamvis in diebus carnis, imprimis in transfiguratione hęc, gloriam suam non nihil manifestavit, attamen continuo actum fuit de ea. Ut enim Apostoli eam per nebulam quasi adspexerunt, vix gaudium hinc concipientes, rursus eo privati sunt, soli cum Christo, ut antea, variis ærumnis expositi.

Similem gloriam Jacob per somnium vidit, ubi scalam cœlestem conspexit, quo gaudio tamen & ipse post breve interval- lum, ut evigilavit, caruit, Gen. 32. vers. 10. seqq.

Idem Paulo quoque accidit, raptus enim est in Paradisum & audivit verba *ap̄p̄ta*, 2. Cor. 12. v. 4. sed mox solus reli- ctus, stimulum carnis, Angelum Satanæ colaphizantem se sensit, ne magnitudine revelationum extolleretur, 2. Cor. 12. v. 7. Quamdiu igitur carne peccatis infecta o- nerati sumus, nullum constans gaudium cœleste expectare licet.

Eodem modo comparatum est, cum externo mundi gaudio & felicitate, quæ inopinatò derelinquit nos, sicut Hiob id expertus est, qui principio gloria & divitiis inclytus, c. 1. v. 3. paulo post in ærumnis ab omnibus amicis suis desertus est, ut ipse conqueritur, c. 19. v. 13. seqq. ut non abs re Siracides dicat: In infortunio etiam amicus secedit, Sir. 12. v. 9.

Quia igitur hęc nullum perpetuum gau-

dium sperare possumus, cur igitur filii hu- jus seculi in eo confidunt? cum tamen va- nitas vanitatum & omnia vanitas, Eccles. 1. v. 1. Quilibet proinde æternum illud gaudium anhelet, quod Deus præparavit his, qui diligunt illum, 1. Cor. 2. v. 9.

Quæcunque mundus suspicit,
Aurum licet transcenderit,
Mundana gloria,
Durat momento vix brevi
Obeſt beatitudini.

Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit
SI, Ex suavi cum Sanctis consortio, ad quod in vitâ æternâ pervenimus. Cum Petrus Moſen & Eliam in claritate suâ con- spiceret, præ gaudio vox eum ferme deſ- ciebat.

Quanto magis nos gaudio exultabi- mus, quando non duos Sanctos duntaxat, sed multa millia Angelorum, & electo- rum, qui ab exordio mundi vixerunt, intui- turi sumus, ibi dicemus: Hic mandavit Do- minus benedictionem & vitam usque in seculum, Psal. 133. v. ult.

Ibi offendemus Protoplastos nostros Adamum & Evam, sanctos Patriarchas, Abraham Isaac & Jacob, pios Judices, Re- ges & Prophetas, nec non B. Mariam, san- ctos Apostolos, & in genere omnes ma- jores, parentes, cognatos, liberos, amicos & notos nostros, qui ante nos beate in Domino obdormierunt, unde dies novissi- mus dies plenariæ restitutionis dicitur, Act. 3. v. 21.

Nec modo conveniemus, sed & mutuo agno-

agnoscemus & compellabimus nos, licet visu corporali nunquam in his terris conspexerimus nos, sicut hic Petrus Mosen & Eliam nunquam sibi visos agnovit. Hinc maximum in nobis excitabitur gaudium, absterget enim Deus omnem lacrymam ab oculis nostris, Apoc. 7. v. ult.

Maximo vero afficiemur gaudio, quod societatem habebimus cum Christo, sanctorum sanctissimo, Dan. 9. v. 14. quem videbimus à facie ad faciam, 1. Cor. 13. v. 12, & sicuti est, 1. Joh. 3. v. 2.

Augustini votum fuit, videre: Romam in flore, Paulum in ore, Christum in carne. Quis hoc ultimum, ut Servatorem suum in carne videret, non similiter optaret? Verum quia in hac vitâ id nunquam fiet, ideo in alteram vitam hoc votum differamus oportet: ubi videbimus eum *sine modo, sine radio, sine termino*, Augustino dicente.

Cum Jacobus cum Christo in assumptâ humanitate luctatus esset, præ gaudio exultavit, dicens: Vidi Dominum, & salva facta est anima mea, Gen. 32. v. 30. Quanto magis anima nostra salva fiet, quando Christum in propriâ specie, sicuti est, visurum sumus, non diem duntaxat, sed in æternum, tum exultabimus lætitiâ inenarrabili, & gloriosâ, reportantes finem fidei nostræ, salutem animarum, 1. Petr. 1. v. 8.

II. *Ex dulci sequenti vitæ gaudio.* Maximo gaudio delibutus est Petrus, ubi transfigurationem Christi, ipse non transfiguratus vidit. Quanto nos gaudio superfluum iri existimatis, quando Christus transfigurabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, Phil. 3. v. ult.

Gaudium erit *supra nos*, videbimus enim Deum à facie ad faciem, 1. Cor. 13. v. 12.

Gaudium erit *infra nos*. Quando impii in inferno cum Diabolis juste torqueri conspiciemus: ibi stabimus in magnâ constantiâ, adversus eos, qui nos angustiarunt, & qui abstulerunt labores nostros, Sap. 5. v. 1.

Gaudium erit *circa nos*, ratione jucundissimi consortii. Cincti enim erimus choro Angelorum, Archangelorum, & omnium electorum, in quorum societatem adsciscemur.

Gaudium erit *intra nos*, quando pulcherrimum illum ornatum intuebimur, quo Deus & anima & corpore nos decoravit. Ibi locum habebit: Beatus populus, qui scit jubilationem, Psal. 89. v. 16.

Gaudium quoque erit, quia omnibus potiemur, quæcunque desideraverimus.

Desideras *sapientiam*? ibi perveniemus ad fontem sapientiæ, visuri in Deo omnia, quæ oculus non vidit, auris non audivit, nec in cor hominis ascenderunt, 1. Cor. 2. vers. 9.

Delectaris *quiete & pace*? ibi hospitium habebis in habitatione pacis, & in requie securitatis, Esa. 32. v. 18.

Afficitis *suavi Musica*? Ibi Angelorum *ἁγίων* & Beatorum Alleluja audies & concentu tuo ornabis, Esa. 6. v. 3.

Cõcupiscis *cibum & potum*? ibi vesceris de ligno vitæ in Paradiso Dei, bibes de fluvio puro aquæ vivæ, splendido, tanquam crystallo, procedente de sede Dei & agni, Apoc. 22. v. 1.

Delectaris *conversatione Doctõrum*? Ibi accedemus ad civitatem Dei viventis, Hierusalem cœlestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, & Ecclesiam

primitivorum, qui conscripti sunt in cœlis,
& spiritus perfectorum iustorum, Hebr.
12. v. 23.

Aves gloriam & honorem? Ibi ad amplif-
simos evchemur, futuri cives Sanctorum,
& domestici Dei, Eph. 2. v. 19.

Appetis speciosa aedificia? Ibi pervenimus
in domum Patris cœlestis, in qua Christus
nobis locum paravit, Joh. 14. v. 2.

Anhelas elegantes vestes? Ibi nos cœlestis
spontus cooperiet byssino splendenti &
candido, Apoc. 19. v. 11. & immarcessibili
gloriæ coronâ decorabit, 1. Petr. 5. v. 4.

Ubi sunt gaudia
Nirgend mehr denn da /
Da die Engel singen
Nova Cantica,
Und die Schellen klingen /
In Regis curiâ,
Eja warn wir da.

III. *Ex insigni Christi encomio.* Sic enim
Pater cœlestis de Filio suo ait: Hic est Filius
meus dilectus, in quo mihi bene complacui
hunc audite.

Nos homunciones alias etiam filii &
filia Dei appellamur, verum non id fit per
naturam, quâ sumus filii iræ, Eph. 2. v. 3.
Rom. 3. v. 23. sed per gratiam, in quam nos
per baptismum adsumsit, & potestatem
dedit Filios Dei fieri, Joh. 1. v. 12. De ejus-
modi gratiæ filio hîc sermo non est, sed de
filio naturali, quem Deus ab æterno ex ef-
fentia sua genuit, Psal. 2. v. 7.

Hunc Filium suum diligit Pater

1. *Per essentialitatem*, quia unum est cum Pa-
tre: Joh. 10. v. 30.

2. *Propter obedientiam*, quia volunta-
tem ejus fecit, Psal. 40. v. 9. factus ei obe-

diens usque ad mortem, mortem autem
crucis, Phil. 2. v. 8.

Hinc magnum nobis fuit solatium,
Paulus ait: Sunt Christi, qui carnem suam
crucifixerunt, cum affectibus & concupis-
centiis, Gal. 5. v. 24. Et Johannes: In hoc
cognoscimus, quoniam de spiritu suo de-
dit nobis, 1. Joh. 4. v. 13.

Quod si igitur Christi sumus, & ipse in
nobis est, nosque in ipso sumus, nos quo-
que Pater ejus diligit. Uti que diligit nos,
elegit enim nos in Christo ante facta funda-
menta mundi, Eph. 1. v. 4.

Sumus Christi, ratione baptismi, in
quo Christum induimus, Gal. 3. v. 27.

Sumus Christi, ratione cœnæ, in qua no-
bis carnem edendam & sanguinem suum
bibendum exhibet, & consortes divinæ
naturæ facit, 2. Petr. 1. v. 4.

Sumus Christi, quia nos genuit volunta-
rie verbo veritatis, Jac. 1. v. 18.

Et tandem quoque Christi sumus, quia
ipsum genus sumus, Act. 17. v. 28. & ipse vi-
cissim nostri generis, frater & Immanuel
noster, Ebr. 2. v. 14.

Quia igitur tot modis Christi, in quo
Patri cœlesti complacuit, sumus, nihil jam
condemnationis in nobis est, qui in Chri-
sto Jesu sumus, Rom. 8. v. 1.

De Tertio.

Restat *Cantela*, quæ tribus absolvitur
Regulis quarum

1. *Amorem mundi linquito.* Hâc in parte
Petrus exemplo nobis est, qui ubi saltem in
transfiguratione Christi prægustum vitæ
æternæ capit, omnium terrenorum obli-
vione capitur, & unice cœlestibus intentus
inquit: